

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Sjette Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 233. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030263442688.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Hans Hooser, Handske, Skoo, oc Støfle vel til nøje,
Hans Seng hand hviiler paa, hans Telt naar Sneen drifver,
Ja, eenste Malke-Koo, ham Smør oc Ost du gifver:
Dit Kiød hans nydlig Mad, ofvr Hare-vildbrad lecker,
Din Melk hans søde Mød, naar hand af Jagten trecker.
Du est hans Sølf oc Guld, hvo Datter sin vil feste,
Da est du Koo oc Soo, oc Brud-Skat end den beste:
Vil Field-mand Nabo nest kort veis (ofvr hundred Miile),
Besøg' i andet Lejr; kand Rein som Fuglen iile,
Oc for en Kyrris læt, try blaa hver dag oprende,
Oc dermed femte dag vel snart Lyst-reisen ende.
End er din føde læt, din Hosbond intet koster,
Steen-mos din Spiisning er, det Somrer eller froster.
Naar Field er Snee-betact, Natuuren ham det lærer,
Hand slaaer sig giennem Snee, med Mact-søgt-mos sig nærer.
Hvoraf eractis læt, det Diur i slette Lande,
Besværlig lefve kand, hvor Steen-berg er fra haande.
Klein-tærend' er det oc, af mos indknyt i næfve,
Foruden Hunger-tvang een gandske Døgn kand lefve.
O Diur, ô ædle Diur, du nydlig Rein, du tamme,
Men Snee er Norden fields, du i min dict skal bramme.
Den vilde Reinsdiur hof, paa Norske Bierge-liide,
Du maat for ofvergaae: Jeg seer ved højre siide,
Det Els-diur taabeligt, sex Aln' udi sin længe,
Med brede stacked' Horn, den Gran-skof gennem-trengne,
Hves kød er meget groft: Men Huuden i beredning,
Er kæckeste Soldat, hans beste Rytter-klædning,
Bebremedt oc bordyrt med gylden possamente,
Slig præctig Krigsmand-dragt mand kand fra Jampten hente.
Men blandt Fiirfødte Diur, som Mensken tienlig' ere,
For den trofaste Hund ej mange priisen bære:
Hand er sin Herre huld, en Væcter vel udkaaren,
Som for den dag-sky-tiuf, om Nat bevaager Gaaren:
Hand tør den glubsker Ulf, den brommend Biørn oc møde,